

[Arbejdsministeren.]

ind i den overenskomstdannelse parterne imellem, som fastlægger rammerne for den nærmere tilrettelægning af disse forhold på arbejdsmarkedet, forhold, som traditionelt drøftes ved forhandlinger mellem organisationerne alene og uden medvirken fra regeringens side, et system, der fungerer godt, og som er med til at stabilisere det danske arbejdsmarked.

Ingen kan være i tvivl om, at netop arbejdsmarkedets parter er aktuelt opmærksomme på problemet om deltidsbeskæftigelse. Jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning for så vidt angår det private arbejdsmarked.

Inge Fischer Møller (S):

Indledningsvis vil jeg gerne gøre klart, at jeg og socialdemokratiet finder, at det foreliggende forslag er ganske overflødigt. Sagen er nemlig den, at der efter de nugældende regler, der gælder for forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, er adgang til forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter på det private arbejdsmarked.

Venstre nævner, at forslaget på det private arbejdsmarked på nogle felter ikke ændrer meget af, hvad man i forvejen praktiserer, og det er jeg enig i.

Venstre nævner også, at forslaget på en række områder vil åbne nye og bedre muligheder for deltidsarbejde. I forlængelse af dette vil jeg gerne spørge venstre helt konkret, hvad der ligger i denne formulering. På hvilke områder mener venstre at forslaget kan ændre reglerne på det private arbejdsmarked? Er det ikke sådan, at arbejdsgiverne og lønmodtagerne kan forhandle sig til rette efter de ønsker, der er?

Umiddelbart kunne venstres forslag se ud som noget af det, mange går og venter på, men personlig har jeg den opfattelse, at forslaget i vidt omfang, såfremt det måtte blive vedtaget, vil lægge op til, at mange grupper i højere grad end nu må dele fattigdommen.

Jeg vil som arbejdsministeren gerne understrege, at skal der tages yderligere initiativer i retning af udvidet adgang til deltidsbeskæftigelse på det private arbejdsmarked, må og skal det ske ad forhandlingsvejen.

Venstre nævner også i forslaget, at det lægger op til, at det er ønskeligt, at beskæftigelsen tilpasses de arbejdssøgendes individuelle og familiemæssigt begrundede behov. Med dette tænker venstre specielt på kvinderne. Skulle

det være tilfældet, vil jeg godt spørge, med hvilken baggrund venstre motiverer specielt kvindernes ønsker om deltidsarbejde. Mon ikke også der er en del mænd, der gerne ville være lidt mere sammen med deres familie, såfremt muligheden er der?

Jeg vil samtidig spørge venstre, om ikke også venstre mener, at f. eks. en gruppe af nedslidte mænd kunne have behov for deltidsarbejde.

Der er ingen tvivl om, at det foreliggende forslag vil give anledning til livlig diskussion i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg er ikke tilhænger af det, men vil erklære mig villig til i et samarbejde at få de forskellige påstande og ønsker undersøgt nærmere. Hermed er ikke sagt, at jeg ikke på samme måde som arbejdsministeren afviser forslaget som irrelevant. Jeg mener som nævnt, at forslaget er ganske overflødigt. De ting, venstre efterlyser i forslaget, er der nemlig allerede nu efter de nugældende regler god mulighed for at forhandle sig til rette om på det private arbejdsmarked.

Hölge (FP):

Dette forslag er faktisk et af de vanskeligste, jeg har været ordfører på, for jeg kan så godt lide at vide, hvad jeg taler om, når jeg skal stå på denne talerstol. og jeg synes, at dette forslag er lige så uigennemsigtigt som det papir, det er trykt på. Når man først kigger på det, synes man da, at det ser pænt og nobelt ud. Når man går lidt længere ind i det, tænker man ved sig selv, at det kunne være meget rart at få noget, der var lidt mere konkret. Nu er der selvfølgelig det gode, at vi, hvis det vedtages, senere vil få lejlighed til at tage stilling til, hvad regeringen nu måtte kunne finde frem til, men jeg håber rigtignok, at forslagsstillerne i udvalget vil komme ind på de nærmere intentioner. Jeg tror, at de fleste her i landet vil mene, at hvis der var mulighed for deltidsansættelse i det offentlige, så var det allerede sket.

Der er forhåbentlig ikke nogen, der er i tvivl om fremskridtspartiets ønske om afvikling af snærende bånd og restriktioner, og jeg skal da sige, at som frihedselskende fremskridtsfolk skal vi også nok hjælpe med, hvis der er fornuft i det, ikke mindst hvis der virkelig kan skabes friere arbejdsvilkår, og helst og specielt hvis dette forslag på nogen måde også kunne virke besparelsesfremmende i den offentlige sektor.